

Sygn. akt: KIO 1318/22

WYROK
z dnia 10 czerwca 2022 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Marek Bienias

Protokolant: Klaudia Kwadrans

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 czerwca 2022 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 16 maja 2022 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: konsorcjum wykonawców **REMONDIS Medison Sp. z o.o.** z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, **REMODNIS Medison Chrzanów Sp. z o.o.** z siedzibą w Chrzanowie, **PROMAROL-PLUS Sp. z o.o.** z siedzibą w Sławie w postępowaniu prowadzonym przez **Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Opolu,**

przy udziale wykonawcy **ECO - ABC Sp. z o.o.** z siedzibą w Bełchatowie, zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. Oddala odwołanie.
2. Kosztami postępowania obciąża wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: konsorcjum wykonawców **REMONDIS Medison Sp. z o.o.** z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, **REMODNIS Medison Chrzanów Sp. z o.o.** z siedzibą w Chrzanowie, **PROMAROL-PLUS Sp. z o.o.** z siedzibą w Sławie i
  - 2.1. Zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego, tytułem wpisu od odwołania.

- 2.2. Zasądza od wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: konsorcjum wykonawców **REMONDIS Medison Sp. z o.o.** z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, **REMODNIS Medison Chrzanów Sp. z o.o.** z siedzibą w Chrzanowie, **PROMAROL-PLUS Sp. z o.o.** z siedzibą w Sławie na rzecz Zamawiającego **Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Opolu** kwotę 4 141 zł 88 gr (słownie: cztery tysiące sto czterdzieści jeden złotych osiemdziesiąt osiem groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika, koszty dojazdu oraz koszty opłaty skarbowej z tytułu udzielonego pełnomocnictwa.

Stosownie do art. 579 ust. 1 i 580 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1129) na niniejszy wyrok – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego **w Warszawie**.

Przewodniczący: .....

U z a s a d n i e n i e

Zamawiający – Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Opolu – prowadzi w trybie podstawowym bez negocjacji postępowanie o udzielenie zamówienia pn. „Odbiór, transport i utylizacja odpadów medycznych dla SP ZOZ MSWiA w Opolu”, Nr nadany przez zamawiającego: ZP-9/2022. Ogłoszenie o zamówieniu zamieszczone zostało w Biuletynie Zamówień Publicznych pod nr: 2022/BZP 00137526/01 w dniu 27.04.2022 r.

W dniu 16 maja 2022 r. konsorcjum wykonawców: REMONDIS Medison Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, REMODNIS Medison Chrzanów Sp. z o.o. z siedzibą w Chrzanowie, PROMAROL-PLUS Sp. z o.o. z siedzibą w Sławie wnieśli odwołanie zarzucając Zamawiającemu:

- naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 4 oraz art. 226 ust. 1 pkt 5 Prawa zamówień publicznych poprzez przyjęcie przez Zamawiającego, że oferta złożona przez firmę ECO-ABC Sp. z o.o. nie podlega odrzuceniu jako nieważna na podstawie odrębnych przepisów, jak również jest niezgodna z warunkami zamówienia, które zostały przez Zamawiającego przedstawione.

Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

1. Unieważnienie czynności Zamawiającego o wyborze oferty firmy ECO - ABC Sp. z o.o.;
2. Dokonania powtórnej oceny ofert oraz podjęcie czynności wykluczenia firmy ECO – ABC oraz odrzucenia oferty firmy ECO - ABC Sp. z o.o. na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 4 oraz art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Prawo zamówień publicznych;
3. Zasądzenie na rzecz odwołującego kosztów postępowania odwoławczego poniesionych z tytułu wpisu od odwołania oraz wynagrodzenia pełnomocnika.

Odwołujący wskazał, że:

Zamawiający w dniu 10 maja 2022 roku poinformował Odwołującego, że po przeprowadzeniu procedury wyboru najkorzystniejszej oferty w trybie podstawowym na świadczenie usług

odbioru, transportu i utylizacji odpadów medycznych dla SPZOZ MSWiA w Opolu, dokonał wyboru oferty złożonej przez firmę ECO – ABC Sp. z o.o. z siedzibą w Belchatowie (97 – 400), ul. Przemysłowa 7.

Odwołujący nie zgadza się z dokonaniem wyborem najkorzystniejszej oferty, wskazując że dokonując wyboru oferty Zamawiający podjął czynności niezgodne z przepisami ustawy oraz zaniechał podjęcia czynności, do których był zobowiązany na jej podstawie.

W pierwszej kolejności Odwołujący wskazuje, iż Zamawiający w treści opisu przedmiotu zamówienia, tj. w załączniku nr 1 do treści SWZ określił, że przedmiot zamówienia stanowi usługa odbioru, transportu i utylizacji odpadów medycznych dla SPZOZ MSWiA w Opolu. W Załączniku nr 1 do treści SWZ Zamawiający wskazał, iż odpadami podlegającymi usłudze są odpady oznaczone kodami: 18 01 01, 18 01 02*, 18 01 03*, 18 01 04, 18 01 06*, 18 01 08*, 18 01 09. Przedmiotem niniejszego zamówienia są zatem odpady, które zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 5 października 2017 roku w sprawie szczegółowego sposobu postępowania z odpadami medycznymi, należą do grupy odpadów medycznych, w tym również odpadów zakaźnych oraz niebezpiecznych. Do grupy odpadów zakaźnych należą m.in. odpady o kodzie 18 01 03*, co do których Zamawiający określił, iż w okresie realizacji zamówienia, tj. w okresie 12 miesięcy, przekaże do unieszkodliwienia szacunkowo 40 000 kg (40 Mg = 40 Ton) odpadów tego rodzaju.

Formułując warunki udziału w postępowaniu, Zamawiający w rozdziale VI SWZ oraz w załączniku nr 1 do SWZ wskazał, że o udzielenie zamówienia mogą ubiegać się Wykonawcy, którzy nie podlegają wykluczeniu z postępowania o udzielenie zamówienia na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy p.z.p., posiadają wpis do bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO) w zakresie objętym przedmiotem zamówienia oraz posiadają uprawnienia do wykonywania określonej działalności lub czynności, jeżeli przepisy prawa nakładają obowiązek ich posiadania, w szczególności koncesje, zezwolenia lub licencje – wymaga się aktualnego zezwolenia na wykonywanie działalności w zakresie gospodarki odpadami medycznymi i niebezpiecznymi o kodach: 18 01 01, 18 01 02*, 18 01 03*, 18 01 04, 18 01 06*, 18 01 08*, 18 01 09, tzn. ich unieszkodliwianie/przetwarzanie i prowadzenia instalacji termicznego przekształcania odpadów zgodnie z Ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021r., poz. 779, 785, 1648) i Rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2020r., poz.10).

Zamawiający był zobowiązany do dokonania wyboru oferty przy uwzględnieniu obowiązujących przepisów prawa. Zgodnie z treścią Załącznika nr 1 Specyfikacji Warunków

Zamówienia, prowadzenie działalności związanej z odbiorem odpadów medycznych powinno być zgodne z aktualnymi przepisami prawnymi i rozporządzeniami wykonawczymi z zakresu ochrony środowiska. Wykonawca w zakresie wykonanej usługi powinien przestrzegać przepisów prawa powszechnie obowiązującego, w szczególności dotyczących ochrony środowiska w zakresie czynności realizowanych w ramach umowy. Zamawiający wskazał również, iż świadczenie usługi ma odbywać się zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa na terenie RP, wymieniając m.in. ustawę o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 roku oraz ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska.

Należy także podkreślić, iż w załączniku nr do SWZ w pkt 7 dotyczącym zasad odbioru odpadów medycznych Zamawiający wskazał, że Wykonawca zapewnia realizację umowy z zachowaniem wymogów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz.U. 2012 r. poz. 779 z późn. zm.) w tym art. 20 ust. 2 i 6, który zobowiązuje przyszłego posiadacza do unieszkodliwienia odpadów medycznych pochodzących z obiektów Zamawiającego na obszarze województwa opolskiego lub poza województwem, jednakże w możliwie jak najbliższej odległości od siedziby Zamawiającego oraz ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 1973) i ponosi odpowiedzialność za przyjęte odpady w zakresie określonym przepisami w/w ustawy.

W toku postępowania ofertę złożyła firma ECO – ABC Sp. z o.o., która została następnie wybrana przez Zamawiającego. Zgodnie z treścią złożonej oferty podmiot ten wskazał, że spełnia warunki udziału w postępowaniu określone przez Zamawiającego w ogłoszeniu o zamówieniu i specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Odwołujący, działając na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 4 oraz art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Prawo zamówień publicznych podnosi zarzut wyboru przez Zamawiającego oferty złożonej przez firmę ECO – ABC sp. z o.o., która jest nieważna na podstawie odrębnych przepisów oraz niezgodna z warunkami udziału w postępowaniu, ze względu na fakt, że złożona przez ten podmiot oferta narusza art. 20 ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r. formułujący obowiązek przestrzegania zasady bliskości.

Odwołujący wskazuje, że w przedmiotowym postępowaniu zaoferował możliwość unieszkodliwiania odebranych od Zamawiającego odpadów w instalacji położonej w Chrzanowie, w odległości 133 km od siedziby Zamawiającego. Zamawiający natomiast dokonał wyboru oferty firmy ECO – ABC Sp. z o.o., której instalacja zlokalizowana jest w Bełchatowie przy ul. Przemysłowej 7, w odległości 152 km od siedziby Zamawiającego.

W tym zakresie Odwołujący wskazuje, że Zamawiający dokonał błędnej oceny stanu faktycznego, w konsekwencji przyjął ofertę złożoną przez firmę ECO – ABC Sp. z o.o. jako najkorzystniejszą. Dokonany wybór oferty jako najkorzystniejszej jest sprzeczny z art. 20 ust. 6 ustawy o odpadach, jak również z warunkami zamówienia, które zostały przedstawione przez Zamawiającego.

Odwołujący wskazuje, że wyrażona w treści art. 20 ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r. „zasada bliskości” stanowi jeden z podstawowych elementów koncepcji zagospodarowania odpadami przyjętej przez państwa europejskie, której celem jest zminimalizowanie ich potencjalnego negatywnego wpływu na środowisko naturalne. Zgodnie z poglądem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, zasada bliskości stanowi podstawę wprowadzania ograniczeń w swobodnym przemieszczaniu odpadów.

Zgodnie z regulacją zawartą w treści art. 20 ust. 6 ustawy o odpadach **dopuszcza się unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliższej położonej instalacji ale w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.**

Odwołujący wskazuje, że przepisy ustawy o odpadach, w szczególności art. 20 – w zakresie wyrażonej w tym przepisie „zasady bliskości” mają charakter *lex specialis* w stosunku do przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych z dnia 11 września 2019 r. – i w tym zakresie muszą być bezwzględnie przestrzegane przez Zamawiających przed przepisami Prawa zamówień publicznych. Dokonanie wyboru Wykonawcy, które zostało oparte przez Zamawiającego jedynie na podstawie kryterium korzystniejszej ceny, co jest niezgodne z obowiązującymi przepisami prawnymi w zakresie ochrony środowiska.

Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Środowiska z dnia 8 lipca 2013 r.: „ (...) podczas wyboru oferty na zagospodarowanie odpadów o właściwościach zakaźnych, należy mieć na uwadze, że zgodnie z przepisami o odpadach (zarówno dotychczasowej ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r., jak i nowej ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach), podmioty gospodarujące zakaźnymi odpadami medycznymi i weterynaryjnymi o właściwościach zakaźnych (wytwórcy jak i inni posiadacze odpadów) zobowiązani są do przestrzegania zasady bliskości.”

W uchwale Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 14 kwietnia 2014 r. (KIO/KD29/14) *wskazano, że ustawodawca mocą przepisów obowiązujących, niezależnie od przyjętych kryteriów oceny ofert, nakazuje poprzedzić po pierwsze weryfikacją wykonawcy, po drugie zaś, oceną oferty w warstwie merytorycznej. „Oznacza to, że Zamawiający był zobowiązany, powołując się na zasadę bliskości w treści SIWZ, jak również mocą bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, do oceny, czy rzeczona zasada została uwzględniona przy formułowaniu treści oferty i wynik tej oceny powinien przesądzić o tym, czy oferta zostaje odrzucona czy też podlega dalszej ocenie.*

Tożsame stanowisko co do wyżej przywołanych przepisów ustawy o odpadach zostało wskazane w wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 2 kwietnia 2013 roku, sygn. akt 669/13, stanowiącym, iż: „Wyrażona w tym przepisie zasada bliskości ma przy wywozie i unieszkodliwianiu odpadów priorytetowe znaczenie, stąd też również w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiot stanowią wskazanego rodzaju odpady, zasada ta winna być uwzględniana. (...) Jednocześnie zwrócić należy uwagę, że powołane przepisy ustanawiają prymat przetwarzania odpadów w miejscu ich powstania, a jeśli jest to niemożliwe, przekazuje się je do najbliższych miejsc.”

W tym zakresie Odwołujący wskazuje na uchwałę Krajowej Izby Odwoławczej, z dnia 24 kwietnia 2018 r. (sygn. akt KIO/KD 13/18), zgodnie z którą, Zamawiający jest zobowiązany stosować tak przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych jak również m.in. przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. W podjętej uchwale Krajowa Izba Odwoławcza wskazała, że „Z ustawy tej wynika, wyrażona w art. 20 ust. 1, zasada bliskości, zgodnie z którą odpady, uwzględniając hierarchię sposobów postępowania z odpadami, w pierwszej kolejności poddaje się przetwarzaniu w miejscu ich powstania. **Jeśli nie mogą być przetworzone w miejscu ich powstania, to należy przekazać je do najbliższych położonych miejsc przetwarzania**, uwzględniając przy tym hierarchię sposobów postępowania z odpadami (...). Ponadto ustawodawca przewidział, w odniesieniu do szczególnego rodzaju odpadów jakimi są zakaźne odpady medyczne i zakaźne odpady weterynaryjne, iż mogą być one unieszkodliwiane poprzez termiczne przekształcanie w spalarniach odpadów niebezpiecznych, co do zasady, na obszarze tego województwa, na którym zostały wytworzone. Zakazano unieszkodliwiania ich poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone oraz ich przywóz na teren innego województwa, pod karą aresztu albo grzywny (art. 172 ustawy o odpadach). Jedynie w drodze wyjątku odpady te mogą być unieszkodliwione na obszarze innego województwa, jeśli odległość od miejsca ich wytworzenia do miejsca ich unieszkodliwienia jest mniejsza niż odległość do miejsca unieszkodliwienia w tym samym województwie. Dopuszcza się też ich unieszkodliwienie w

najbliższej położonej instalacji w innym województwie, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.”

Natomiast zgodnie z orzeczeniem Krajowej Izby Odwoławczej z dnia z dnia 22 lutego 2018 r. (sygn. akt KIO 226/18), „Interpretacja warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego powinna być dokonywana z uwzględnieniem celu, jakiemu te warunki służą, a jest nim zapewnienie wyboru wykonawcy, który daje rękojmię należytego wykonania przedmiotu udzielanego zamówienia.” W tym zakresie Zamawiający dokonał wyboru jako najkorzystniejszej oferty firmy ECO – ABC SP. z o.o., który kwalifikuje się do wykluczenia z postępowania o udzielenie zamówienia z uwagi naruszenie art. 20 ust. 6 ustawy o odpadach. W związku z tym wybór przez Zamawiającego firmy ECO ABC Sp. z o.o. jest niezgodny z powszechnie obowiązującymi przepisami.

Zamawiający w pisemnej odpowiedzi na odwołanie z dnia 27 maja 2022 r. wnosił o oddalenie odwołania w całości (pismo z dnia 26 maja 2022 r.).

Zamawiający podniósł, że celem wprowadzenie zasady bliskości w ustawie o odpadach, także w zakresie wywozu i utylizacji odpadów medycznych, było zapewnienie bezpieczeństwa przez minimalizację ryzyk związanych z rozprzestrzenianiem się chorób, na które narażone jest zdrowie i życie ludzi oraz środowisko, zwłaszcza w trakcie transportu. Mając na uwadze powyższą ideę nie sposób definiować przedmiotowej zasady w sposób zawężający, odnoszący się jedynie do wyliczenia odległości pomiędzy miejscem wytworzenia odpadów, a miejscem ich utylizacji. Zapewnienie bezpieczeństwa w transporcie odpadów medycznych związane jest nie tylko z odległością jaką należy przebyć, ale również czasem takiego transportu, czy kategorią dróg jakimi będzie poruszał się transport.

W przedmiotowym postępowaniu przedstawiciel firmy ECO-ABC Sp. z o.o. wskazał, że będzie utylizował odpady w instalacji znajdującej się w Bełchatowie. Zgodnie z Google Maps dojazd do przedmiotowej instalacji odbywać się będzie drogami szybkiego ruchu, co zapewnia sprawny i szybki transport zakaźnych odpadów medycznych, neutralizujący niebezpieczeństwo pojawienia się ryzyk.

Odwołujący wskazał jako miejsce utylizacji odpadów instalację w Chrzanowie. Zgodnie z Google Maps dojazd do przedmiotowej instalacji odbywać się będzie drogami krajowymi, co będzie generowało większe niebezpieczeństwo na drodze, a tym samym większą

możliwość pojawienia się 1yzyk związanych z przedmiotowym transportem.

Zdaniem Zamawiającego zawężenie definiowania zasady bliskości jedynie do określenia odległości prowadzi do wypaczenia idei związanej z zapewnieniem bezpieczeństwa przy transporcie odpadów medycznych.

Wobec powyższego Zamawiający przestrzegając zasady bliskości dokonał wyboru oferty konsorcjum, jako gwarantującej bezpieczny transport zakaźnych odpadów medycznych.

Ponadto należy wskazać, że ustawodawca nie wprowadził definicji, metody, sposobu liczenia odległości, o których stanowi art. 20 ust. 6 ustawy o odpadach, tym bardziej, że do konkretnej instalacji prowadzą różne, alternatywne drogi. Ustawodawca nie wprowadził zasady liczenia odległości, co równie dobrze może prowadzić do wniosków, że mogłaby być ona wskazywana w linii prostej, a nie w oparciu o istniejące połączenia drogowe.

W niniejszym postępowaniu o udzieleniu zamówienia należy zwrócić uwagę, że żaden z oferentów - konsorcjum firm Remondis Medison Sp. z o.o., Remondis Medison Chrzanów Sp. z o.o. i PROMAROL - PLUS Sp. z o.o.. oraz ECO-ABC Sp. z o.o. nie mógł zaproponować instalacji do unieszkodliwiania odpadów medycznych na terenie Województwa Opolskiego, gdyż taka w chwili obecnej nie funkcjonuje, w związku z tym wywóz odpadów medycznych będzie odbywał się na zasadzie wyjątku, o którym stanowi art. 20 ust. 6 ustawy o odpadach.

Zamawiający wskazuje na kolizję powyższej normy prawnej z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t. j. Dz.U. z 2021 r. poz. 305 z późn. zm), nakazującej racjonalne wydatkowanie środków. Odwołujący próbuje „przymusić” Zamawiającego do przeznaczenia kwoty wyższej o prawie 6 tys. zł, podczas gdy różnica w kilometrach pomiędzy dwoma instalacjami wynosi ok. 12 km. Zawężenie rozumienia zasady bliskości narusza zasadę uczciwej konkurencji oraz sprzyja praktykom monopolistycznym.

Zamawiający nie zgadza się z Odwołującym, że oferta ECO-ABC Sp. z o.o. winna zostać odrzucona na mocy art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp. Przepisy te nałożyły odrzucenia oferty jako niezgodnej z warunkami zamówienia.

Ustawa o odpadach nie przewiduje sankcji nieważności oferty w sytuacji naruszenia wymogów z niej wynikających, a tym samym nie znajduje zastosowania powołany powyżej przepis Pzp. Ponadto, przyjęcie, że art. 20 ust. 6 ustawy o odpadach ma charakter bezwzględnie obowiązujący, a wobec tego odstępstwo od jego zastosowania skutkuje nieważnością czynności prawnej, jako sprzecznej z ustawą z mocy art. 58 § 1 Kodeksu cywilnego, nie może dotyczyć oferty, tj. czynności prawnej w postaci złożenia oświadczenia woli. Jak wskazano w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2007 r., sygn. akt II CSK 553/06 "przepis art. 58 k.c. dotyczy sytuacji, gdy czynność prawna już w chwili rodzenia się była sprzeczna z ustawą i zasadami współżycia społecznego lub miała na celu obejście ustawy". Ustawa o odpadach nie zakazuje zaoferowania instalacji w pewnej odległości od miejsca wytworzenia odpadów lub spoza terenu województwa. Trudno także uznać, by złożenie takiej oferty mogło być w tym przypadku sprzeczne z zasadami współżycia społecznego lub nakierowane na obejście ustawy. Zamawiający przy realizacji zadań związanych z ochroną zdrowia dysponuje środkami publicznymi. Zgodnie z art. 44 ust. 3 pkt 1 ustawy o finansach publicznych wydatki publiczne powinny być dokonywane w sposób celowy i oszczędny. Wydatkowanie środków publicznych wbrew powyższym zasadom grozi odpowiedzialnością za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Oszczędność wiąże się z obniżeniem w możliwym stopniu wydatków koniecznych na realizację zadania z zastrzeżeniem granicy, w której przełożyłoby się to na spadek jakości działalności. Norma wynikająca z art. 44 ust. 3 pkt 1 ustawy o finansach publicznych jest normą „ius cogens” - bezwzględnie wiążącą Zamawiającego.

Dokonując wyboru najkorzystniejszej oferty, którym jednym z kryteriów oceny była cena za wywóz odpadów medycznych Zamawiający zobowiązany jest również przestrzegać powyższej normy prawnej. Dokonując wyboru oferty droższej o 4965,79 zł Zamawiający naruszyłby zasadę nakazującą dokonywania wydatków publicznych w sposób oszczędny. Dokonując wyboru oferty, mając na uwadze równorzędność norm prawnych wynikających z ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o odpadach, przy szerszym rozumieniu zasady bliskości, opisaną powyżej Zamawiający w sposób prawidłowy, dokonał powyższej czynności.

Stanowiłoby to ponadto kuriozalną sytuację bezwzględnego przymusu wyboru oferty jedynego podmiotu w tego typu przetargach bez rozpatrywania innych kryteriów niż odległość, co samo w sobie jest sprzeczne nie tylko z przywołanymi wyżej przepisami prawnymi i zasadami prawa ale wręcz podważa sens i cel gospodarki rynkowej oraz znakomitej części obrotu prawnego. Niewątpliwie jest to także sprzeczne z ratio legis

Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/W z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy, której implementacja stanowiła podstawę dla stworzenia regulacji zawartych w art. 20 ustawy o odpadach. Zgodnie z art. 16 Dyrektywy, wprowadzającej zasady samowystarczalności i bliskości, państwa członkowskie stosują właściwe środki, we współpracy z innymi państwami członkowskimi, jeżeli jest to konieczne lub pożądane, aby ustanowić zintegrowaną i wystarczającą sieć instalacji do unieszkodliwiania odpadów i instalacji do odzysku zmieszanych odpadów komunalnych zebranych z gospodarstw domowych, uwzględniającą przypadki, w których zbieranie takie obejmuje również takie odpady od innych wytwórców, z uwzględnieniem najlepszych dostępnych technik. Ponadto, w drodze odstępstwa od rozporządzenia (WE) m 1013/2006, aby chronić swoją sieć, państwa członkowskie mogą ograniczyć wchodzące transporty odpadów przeznaczonych do obiektów przekształcania termicznego, które zaklasyfikowano jako instalacje do odzysku, w przypadkach, gdy ustalono, że transporty takie doprowadziłyby w konsekwencji do tego, że krajowe odpady musiałyby być unieszkodliwiane lub musiałyby być przetwarzane w sposób niezgodny z planami gospodarki odpadami tych państw. Państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o podjęciu takiej decyzji. Państwa członkowskie mogą również ograniczyć wychodzące transporty odpadów z przyczyn dotyczących środowiska określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1013/2006. Sieć powinna być zaprojektowana w sposób umożliwiający Wspólnocie jako całości stanie się samowystarczalną w zakresie unieszkodliwiania odpadów, jak również odzysku odpadów, o których mowa w ust. 1, a państwom członkowskim umożliwić stopniowe osiągnięcie tego celu indywidualnie, przy uwzględnieniu warunków geograficznych lub zapotrzebowania na specjalistyczne instalacje dla niektórych rodzajów odpadów. Sieć powinna umożliwiać unieszkodliwianie odpadów lub odzysk odpadów, w jednej z najbliższej położonych odpowiednich instalacji, za pomocą najodpowiedniejszych metod i technologii, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska oraz zdrowia publicznego.

Zasady bliskości i samowystarczalności nie oznaczają, że każde państwo członkowskie musi posiadać na swoim terytorium pełen zakres obiektów do ostatecznego odzysku. Z powyższego wynika, że zasady bliskości nie można traktować w sposób absolutny, a jej celowość ściśle koreluje z zasadą samowystarczalności, która to - mimo jej nie ujęcia w Ustawie o Odpadach - stanowi część systemu prawnego jako jedna z dyrektyw interpretacyjnych dla art. 20 ustawy o odpadach.

Ponadto Zamawiający dodając poza cenowe kryterium oceny ofert w postaci odległości miejsca wytwarzania odpadów do miejsca ich przetwarzania z jednej strony właściwie realizuje zapisy ustawy o odpadach i spełnia intencję ustawodawcy, a z drugiej strony zapewnia udział w postępowaniu tych Wykonawców, którzy gwarantują rozwiązania bezpieczne z sanitarno-epidemiologicznego punktu widzenia, że instalacja w której będą unieszkodliwiane odpady medyczne posiada wystarczające moce przerobowe, a odpady wytworzone przez zamawiającego nie będą przemieszczane na duże odległości.

Zamawiający informuje ponadto, że zgodnie z wyrokami Krajowej Izby Odwoławczej sygnatura akt KIO 690/22 z dnia 31 marca 2022 r. oraz sygnatura akt KIO 3534/21 z dnia 22 grudnia 2021 r. zarzuty Odwołującego uznaje za niezasadne.

Na podstawie wyżej wymienionych wyroków KIO stwierdza się m.in. że: „ (...) W ocenie Izby nie można przywołanej ustawy o odpadach (art. 20), uznać jako podstawy prawnej do uwzględnienia zarzutu z art. 226 ust. 1 pkt. 4 Pzp to jest stwierdzenia, że oferta jest nieważna na podstawie tejże ustawy, ponieważ nie przewiduje się w tej ustawie skutku nieważności czynności prawnej, jaką jest złożenie oferty. Poza tym regulacja tej ustawy nakazująca przestrzeganie zasady bliskości przy utylizacji odpadów medycznych w niej wskazanych i sprowadzających się do zakazu wywozu odpadów poza teren województwa, w którym odpady powstają, nie ma charakteru bezwzględnego, ponieważ przewiduje od niej wyjątki, a co sam odwołujący przyznaje w złożonym odwołaniu. W związku z tym Izba oddalając odwołanie, podziela argumentację zamawiającego zawartą w odpowiedzi na odwołanie i uznaje ją za własną(...)”.

Dalej:(...) W związku z powyższym zarzut odwołania naruszenia art. 226 ust. 1 pkt. 4 i pkt. 5 Pzp nie potwierdził się, ponieważ jak już powyżej Izba wskazała, ustawa o odpadach na wypadek stwierdzenia naruszenia jej postanowień co do zasady bliskości nie przewiduje nieważności czynności prawnej wykonawcy wybranego (nieważność oferty pkt. 4) oraz zasada bliskości nie ma charakteru bezwzględnego i zamawiający zgodnie z jej postanowieniami przewidział w warunkach zamówienia odstępstwa od utylizacji odpadów medycznych poza województwem ich wytworzenia. Zarzut odwołania z art. 226 ust. 1 pkt. 4 Pzp o nieważności oferty na podstawie odrębnych przepisów, również nie potwierdził się na podstawie art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 8 ust. 1 Pzp o stosowaniu do czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia to jest czynności prawnej, w tym wypadku złożenia oferty, jako sprzecznej z ustawą w tym wypadku z ustawa o odpadach, że jest ofertą nieważną nie ma miejsca, z braku dyrektywy nieważności takiej czynności”.

Biorąc pod uwagę powyżej przedstawiony stan faktyczny oraz prawny, Zamawiający stoi na stanowisku, że jednak słusznie podjął decyzję o nieodrzuceniu najkorzystniejszej oferty, to jest oferty firmy ECO-ABC Sp. z o.o. To Odwołujący, gdy okazało się, że pomimo korzystnego dla niego kryterium odległości od spalarni, jego oferta nie okazała się najkorzystniejsza z uwagi na wyższą cenę, wniósł odwołania, w którym de facto kwestionuje warunki tego zamówienia, bezpodstawnie domagając się dokonania wyboru jego oferty z pominięciem tych warunków i ustalonych jednoznacznie kryteriów oceny ofert.

Na podstawie dokumentacji przedmiotowego postępowania oraz biorąc pod uwagę stanowiska stron, Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba ustaliła, że Odwołujący spełnia określone w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp przesłanki korzystania ze środków ochrony prawnej, tj. ma interes w uzyskaniu zamówienia, a naruszenie przez zamawiającego przepisów ustawy Pzp może spowodować poniesienie przez niego szkody polegającej na nieuzyskaniu zamówienia.

Do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego skutecznie przystąpił wykonawca ECO - ABC Sp. z o.o. z siedzibą w Bełchatowie, ul. Przemysłowa 7, 97- 400 Bełchatów.

Izba stwierdziła, że ww. wykonawca zgłosił przystąpienie do postępowania w ustawowym terminie, wykazując interes w rozstrzygnięciu odwołania na korzyść zamawiającego.

Przystępujący wnosił o oddalenie odwołania w całości.

Stan faktyczny:

Ogłoszenie o zamówieniu zamieszczone zostało w Biuletynie Zamówień Publicznych pod nr: pod nr: 2022/BZP 00137526/01 w dniu 27.04.2022 r.

W dniu 16 maja 2022 r. konsorcjum wykonawców: REMONDIS Medison Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, REMODNIS Medison Chrzanów Sp. z o.o. z siedzibą w Chrzanowie, PROMAROL-PLUS Sp. z o.o. z siedzibą w Sławie wnieśli odwołanie zarzucając Zamawiającemu:

- naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 4 oraz art. 226 ust. 1 pkt 5 Prawa zamówień publicznych poprzez przyjęcie przez Zamawiającego, że oferta złożona przez firmę ECO-ABC Sp. z o.o. nie podlega odrzuceniu jako nieważna na podstawie odrębnych przepisów, jak również jest niezgodna z warunkami zamówienia, które zostały przez Zamawiającego przedstawione.

W wyniku wniesionego odwołania przez konsorcjum wykonawców: REMONDIS Medison Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, REMODNIS Medison Chrzanów Sp. z o.o. z siedzibą w Chrzanowie, PROMAROL-PLUS Sp. z o.o. z siedzibą w Sławie, Zamawiający wniósł o oddalenie odwołania w całości.

Stan prawny:

Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 4 ustawy PZP, zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jest nieważna na podstawie odrębnych przepisów.

Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy PZP, zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia.

Stanowisko Izby:

Zarzuty Odwołującego w zakresie naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy PZP są zdaniem Izby niezasadne.

Izba wskazuje, że spór między Odwołującym a Zamawiającym dotyczy sytuacji, w której zdaniem Odwołującego oferta Przystępującego jest niezgodna z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 699), która w art. 20 reguluje tzw. zasadę bliskości, jak i niezgodna z zapisami SWZ w załączniku nr 1 do SWZ w pkt 7, tym samym oferta Przystępującego powinna zostać odrzucona.

Izba wskazuje, że przedmiotem zamówienia w niniejszej sprawie jest w szczególności unieszkodliwianie odpadów medycznych o kodach: 18 01 02, 18 01 03, tj. zakaźnych odpadów medycznych.

Odpady takie powinny być unieszkodliwiane zgodnie z zasadami wyrażonymi w art. 20 ust. 3 i 5-6 ustawy o odpadach, tj. unieszkodliwianie odpadów powinno następować na obszarze tego

samego województwa, na którym odpady zostały wytworzone, względnie poza obszarem tego województwa, ale najbliższej miejsca ich wytwarzania.

Przepis art. 20 ust. 3 ustawy o odpadach, ustala zasadę bliskości, zgodnie z którą zakazuje się unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych -poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone. Wyjątek od powyższej zasady przewiduje art. 20 w ust. 5 i 6 ustawy o odpadach, zgodnie z którymi można nie stosować zasady bliskości uregulowanej w art. 20 ust. 3 ustawy o odpadach.

Zgodnie z art. 20 ust. 5 ustawy o odpadach, komunalne osady ściekowe mogą być stosowane na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do miejsca stosowania położonego na obszarze innego województwa jest mniejsza niż odległość do miejsca stosowania położonego na obszarze tego samego województwa.

Natomiast zgodnie z art. 20 ust. 6, w przypadku unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio. Dopuszcza się unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliższej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

Ponadto powyższy wymóg znalazł swoje odzwierciedlenie również w zapisach w SWZ w załączniku nr 1 do SWZ w pkt 7, zgodnie z którym obowiązkiem wykonawców jest odbiór, transport, składowanie i utylizacja odpadów medycznych z zachowaniem zapisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Izba wskazuje, że w niniejszym postępowaniu Odwołujący jako miejsce utylizacji wskazał instalację w Chrzanowie, natomiast Przystępujący w Bełchatowie.

Izba zważa, że celem wprowadzenia zasady bliskości w ustawie o odpadach, także w zakresie wywozu i utylizacji odpadów medycznych jest między innymi zapewnienie bezpieczeństwa przez minimalizację ryzyk związanych z przedmiotem transportu. Tym samym rację ma Zamawiający, że nie sposób definiować przedmiotowej zasady w sposób zawężający, odnoszący się jedynie do wyliczenia odległości pomiędzy miejscem wytworzenia odpadów, a miejscem ich utylizacji.

Izba wzięła również pod uwagę twierdzenia Przystępującego na rozprawie, który wskazał, że w wyroku z dnia 22.12.2021 r. o sygn. akt KIO 3534/21 Izba rozstrzygała identyczną sytuację co przedmiotowe postępowanie. Przystępujący wskazał, że „również chodziło o woj. opolskie na obszarze, którego nie ma żadnej spalarni i oferty złożyły dokładnie te same firmy, tj. Przystępujący oraz Odwołujący. Wówczas Zamawiający (szpital) wybrał ofertę konsorcjum (Odwołującego), a Przystępujący złożył odwołanie, które zostało oddalone i wówczas KIO wskazała, że nie można ograniczać konkurencji, pomimo tego, że oferta złożona przez Przystępującego była ofertą, która oferowała spalarnię położoną najbliżej miejsca wytwarzania odpadów”.

W związku z powyższym Izba nie podziela stanowiska Odwołującego, że Zamawiający powinien dokonać wyboru oferty Odwołującego, która jest najbliżej położoną instalacją w stosunku do miejsca wytworzenia odpadów.

Izba dodatkowo wskazuje, że zgodnie z art. 16 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/W z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy:

1. Państwa członkowskie stosują właściwe środki, we współpracy z innymi państwami członkowskimi, jeżeli jest to konieczne lub pożądane, aby ustanowić zintegrowaną i wystarczającą sieć instalacji do unieszkodliwiania odpadów i instalacji do odzysku zmieszanych odpadów komunalnych zebranych z gospodarstw domowych, uwzględniającą przypadki, w których zbieranie takie obejmuje również takie odpady od innych wytwórców, z uwzględnieniem najlepszych dostępnych technik.

W drodze odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, aby chronić swoją sieć, państwa członkowskie mogą ograniczyć wchodzące transporty odpadów przeznaczonych do obiektów przekształcania termicznego, które zaklasyfikowano jako instalacje do odzysku, w przypadkach, gdy ustalono, że transporty takie doprowadziłyby w konsekwencji do tego, że krajowe odpady musiałyby być unieszkodliwiane lub musiałyby być przetwarzane w sposób niezgodny z planami gospodarki odpadami tych państw. Państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o podjęciu takiej decyzji. Państwa członkowskie mogą również ograniczyć wychodzące transporty odpadów z przyczyn dotyczących środowiska określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1013/2006.

2. Sieć powinna być zaprojektowana w sposób umożliwiający Wspólnocie jako całości stanie się samowystarczalną w zakresie unieszkodliwiania odpadów, jak również odzysku odpadów, o których mowa w ust. 1, a państwu członkowskim umożliwić stopniowe osiągnięcie tego celu indywidualnie, przy uwzględnieniu warunków geograficznych lub zapotrzebowania na specjalistyczne instalacje dla niektórych rodzajów odpadów.

3. Sieć powinna umożliwiać unieszkodliwianie odpadów lub odzysk odpadów, o których mowa w ust. 1, w jednej z najbliższych położonych odpowiednich instalacji, za pomocą najodpowiedniejszych metod i technologii, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska oraz zdrowia publicznego.

4. Zasady bliskości i samowystarczalności nie oznaczają, że każde państwo członkowskie musi posiadać na swoim terytorium pełen zakres obiektów do ostatecznego odzysku.

Mając powyższe na uwadze, Izba jest zdania, że zasada bliskości nie ma charakteru bezwzględnego, a jej celowość ściśle koreluje z zasadą samowystarczalności, mimo jej nie ujęcia w ustawie o odpadach, na co wskazywał Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie z dnia 27 maja 2022r. (pismo z dnia 26 maja 2022 r.) oraz Przystępujący w piśmie z dnia 18 maja 2022 r.

Izba zwraca uwagę, że w niniejszym postępowaniu o udzieleniu zamówienia żaden z wykonawców, tj. ani konsorcjum wykonawców: Remondis Medison Sp. z o.o., Remondis Medison Chrzanów Sp. z o.o. i PROMAROL - PLUS Sp. z o.o. ani wykonawca ECO-ABC Sp. z o.o. nie zaproponowali instalacji do unieszkodliwiania odpadów medycznych na terenie województwa opolskiego, a wynika to z faktu, że w województwie opolskim nie ma żadnej spalarni, na co wskazywali zarówno Zamawiający, jak i Przystępujący na rozprawie.

W związku z powyższym Izba zważa, że wywóz odpadów medycznych zaproponowany przez Odwołującego, jak i Przystępującego będzie odbywał się na zasadzie wyjątku, tj. art. 20 ust. 6 zd. 2 ustawy o odpadach.

Izba wskazuje, że rację ma Odwołujący, że w przedmiotowym postępowaniu zaoferował możliwość unieszkodliwiania odebranych od Zamawiającego odpadów w instalacji położonej w Chrzanowie, w odległości 133 km od siedziby Zamawiającego, natomiast Zamawiający dokonał wyboru oferty Przystępującego, którego instalacja zlokalizowana jest w Belchatowie, w odległości 152 km od siedziby Zamawiającego.

Izba zwraca jednak uwagę, że zgodnie z pkt XV SWZ, w opisie kryteriów, którymi zamawiający będzie się kierował przy wyborze oferty, wraz z podaniem wag tych kryteriów i sposobu oceny ofert, Zamawiający jako gospodarz postępowania wskazał dwa kryteria, którymi będzie się kierował przy wyborze oferty, tj. cena oferty brutto oraz odległość od spalarni. Izba w tym miejscu wskazuje, że to Odwołujący w kryterium poza cenowym, tj. odległość od spalarni otrzymał większą ilość punktów niż Przystępujący, tj. 5 pkt, a Przystępujący 4,35 pkt, przy wadze 5%. Natomiast w kryterium ceny oferty brutto Odwołujący uzyskał 93,10 pkt, natomiast Przystępujący 95 pkt, przy wadze 95%. Tym samym dopiero łączna ilość punktów zdecydowała o wyborze oferty Przystępującego jako oferty najkorzystniejszej w przedmiotowym postępowaniu (Odwołujący otrzymał łącznie 98,10 pkt, natomiast Przystępujący 99,35 pkt).

Izba uważa, że Odwołujący wnosząc odwołanie w ogóle nie wziął pod uwagę kryteria oceny ofert ustalone w SWZ przez Zamawiającego. Zgodnie z wyrokiem KIO z dnia 22 grudnia 2021 r., sygn. akt. KIO 3534/21: „ należy stwierdzić, że warunki tego zamówienia, które ma być udzielone w trybie podstawowym, czyli de facto w wyniku przeprowadzenia przetargu nieograniczonego, nie tylko dopuszczają, ale wręcz zakładają, że wykonawcy będą konkurować nie tylko ceną, ale i odległością spalarni, w której oferują unieszkodliwienie odpadów medycznych od głównego miejsca ich wytwarzania przez Zamawiającego. (...) Nawet przy skrajnie formalistycznej interpretacji zasady bliskości w odniesieniu do zakaźnych odpadów medycznych, prezentowanej przez Odwołującego, art. 20 ust. 6 ustawy o odpadach nie powoduje, że warunki tego przetargu ustalone przez Zamawiającego nie są wiążące zarówno dla niego jako organizatora, jak i dla wykonawców, którzy złożyli oferty, w tym dla Odwołującego”.

Izba dodatkowo uważa, że Zamawiający, jak i Przystępujący wskazują na kolizję normy zawartej w art. 20 ust. 6 ustawy o odpadach z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 305 z późn.zm.). Zgodnie z art. 44 ust. 3 pkt 1 ustawy o finansach publicznych, wydatki publiczne powinny być dokonywane w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad:

- a) uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów,
- b) optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów.

Izba uważa, że rację ma Zamawiający, iż dokonując wyboru najkorzystniejszej oferty, którym jednym z kryteriów oceny ofert była cena oferty brutto (oferta Odwołującego była droższa od

oferty Przystępującego o 4.965,79 zł brutto), Zamawiający był zobowiązany przestrzegać powyższej normy prawnej, w przeciwnym wypadku mógłby ponosić odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Izba dodatkowo wskazuje, że Odwołujący w odwołaniu przedstawia argumentację, że przepisy ustawy o odpadach, w szczególności art. 20 – w zakresie wyrażonej w tym przepisie „zasady bliskości” mają charakter *lex specialis* w stosunku do przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych z dnia 11 września 2019 r. – i w tym zakresie muszą być bezwzględnie przestrzegane przez Zamawiających przed przepisami Prawa zamówień publicznych. Dokonanie wyboru Wykonawcy, które zostało oparte przez Zamawiającego jedynie na podstawie kryterium korzystniejszej ceny, co jest niezgodne z obowiązującymi przepisami prawnymi w zakresie ochrony środowiska.

Izba zważając na powyższe doszła do przekonania, że wywody zawarte w uzasadnieniu odwołania co do naruszenia zasady bliskości przez Zamawiającego oraz na podstawie posiadanej dokumentacji postępowania, przeprowadzone postępowanie odwoławcze nie wykazało naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy PZP przez Zamawiającego. Tym samym Zamawiający dokonując wyboru oferty najkorzystniejszej uwzględnił zasadę bliskości w ramach kryterium oceny ofert.

Nadto Izba zważa, że ustawa o odpadach nie przewiduje skutku nieważności czynności prawnej, jaką jest złożenie oferty, na co wskazywali Zamawiający i Przystępujący w swoich pismach.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 i 575 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz § 2 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 2 lit. a, b i d oraz § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. 2020 r. poz. 2437), obciążając kosztami postępowania odwołującego.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodniczący: .....